

قناری

فرید- نگہداری - تغذیه

لویک اواکم

فهرست

فصل اول: آشنایی با قناری

۹	قناری
۱۰	تاریخچه
۱۲	فصل دوم: نژادهای قناری
۱۵	نژادهای آوازخوان
۱۷	رولر هارتس
۱۷	واتر اسلگر
۱۸	تیمبرادوی اسپانیایی
۱۹	آوازخوان آمریکایی
۲۰	آوازخوان روسی
۲۰	آوازخوان ایرانی (موقوم)
۲۱	نژادهای رنگی
۲۷	نژادهای با فرم بدنی خاص
۳۱	لانکشایر
۳۱	یورکشایر
۳۲	نورویچ
۳۳	کاکلی
۳۳	فری پاریسی
۳۵	فری شمال هلند
۳۵	فری جنوب هلند
۳۶	فری سوئسی
۳۷	فری میلانی
۳۸	فری پادوایی
۳۹	جیبر ایتالیایی
۴۰	جیبوسو

۴۱	ملادو
۴۱	هوسوی ژاپنی
۴۲	بلژیکی
۴۲	مونخی
۴۳	برنی
۴۳	راز اسپانولا
۴۴	لیزارد
۴۴	اسکات فنسی (فنسی اسکاتلندی)
۴۶	فایف فنسی
۴۶	کولومبوس فنسی
۴۶	فنسی ایرلندی
۴۹	فصل سوم: خرید، نگهداری و تغذیه
۵۰	انتخاب نمودن قناری سالم برای نگهداری
۵۴	شناخت جنسیت قناری
۵۷	نکات مهم بعد از خرید قناری
۵۹	قفس مناسب برای قناری
۶۲	تغذیه
۶۴	تغذیه دوران جوجگی (قبل از شصت روزگی)
۶۵	تغذیه دوران بلوغ (غیر از زمان پرریزی)
۶۶	تغذیه دوران پرریزی (تولک)
۶۶	تغذیه دوران بیماری
۶۷	تغذیه قناریهای سرخ و پرتقالی (تغذیه رنگی)
۶۹	انواع دانه‌های مورد استفاده برای قناری
۷۰	خواص میوه‌ها و سبزیجات
۷۳	فصل چهارم: تکثیر قناری
۷۷	بهترین فصل برای تکثیر قناری
۷۹	جفت‌گیری، لانه‌سازی، تخم‌گذاری، تولد جوجه‌ها
۹۰	بزرگ شدن جوجه‌ها و تغذیه آن‌ها

۹۶	عمده علل مرگ جنین قناری در مرحله پایانی رشد
۹۶	عمده علل مرگ قناری در مرحله خروج از تخم
۹۶	علل عدم موفقیت در جوجه‌کشی قناری‌ها
۹۷	عوامل مؤثر در عدم آماده‌سازی قناری‌ها برای جفت‌گیری
۹۷	حلقه پای پرنده
۱۰۳	فصل پنجم: بیماری‌های قناری
۱۰۴	مشخصات پرنده بیمار
۱۰۴	قفس مخصوص پرنده بیمار
۱۰۵	بیماری آسم
۱۰۵	عفونت استرپتوکوکی
۱۰۶	کنه قناری
۱۰۷	لیستریوز
۱۰۸	طاسی
۱۰۸	بیماری اریزپیلاس
۱۰۹	ورم زیر شکم
۱۰۹	بیماری‌های مایکوپلاسمایی
۱۱۰	غش و بیهوشی
۱۱۱	زخم پا
۱۱۱	بیماری درد چشم
۱۱۲	عفونت روده
۱۱۳	اسهال
۱۱۳	چاقی
۱۱۳	بیماری‌های پا
۱۱۴	جذام پرنده
۱۱۴	آبله قناری
۱۱۵	بیماری کوکسیدین
۱۱۵	گرفتگی مجرای تخم‌گذاری پرنده
۱۱۵	بیماری میلیه

۱۱۶	نرمی استخوان
۱۱۶	تولکی
۱۱۷	عفونت استافیلوکوکی
۱۱۸	یبوست
۱۱۹	بیماری تورم عفونی پیش معده
۱۱۹	بیماری لاغری و تحلیل رفتن قناری
۱۲۱	تنفس صدادار
۱۲۱	عفونت با باکتری ای. کولای
۱۲۲	تولک بی موقع
۱۲۳	سالمونلوزیس
۱۲۵	سرماخوردگی
۱۲۵	تشنج عضلات قناری
۱۲۶	پاستورلوزیس
۱۲۷	پر کندن
۱۲۷	قطع آواز
۱۲۸	بی‌اشتهایی
۱۲۸	پاهای فلس‌دار
۱۲۹	غده یا ورم جلدی
۱۳۰	داروهای قناری
۱۳۰	برخی از ویتامین‌ها
۱۳۰	برخی از داروها برای بیماری‌های عفونی
۱۳۱	داروهای مؤثر در ورم روده
۱۳۱	ضد ویروس و حشرات مضر
۱۳۱	معرفی داروهای مؤثر دیگر
۱۳۲	جایگزینی میوه‌ها و سبزیجات به جای داروهای شیمیایی
۱۳۲	انواع ویتامین‌ها و خواص آن‌ها
۱۳۵	فصل ششم: اصطلاحات قناری‌بازان

قناری:

قناری یک پرنده آوازخوان بومی جزایر قناری می باشد که در زبان لاتین به آن سرینوس کاناریا (Serinus Canaria) گفته می شود. قناری از خانواده سهره ها می باشد و پرنده ای وحشی و اغلب سبز و زرد رنگ است و دارای رگه هایی مایل به قهوه ای در پشتش می باشد. البته این پرنده امروزه به انواع رنگ ها تکثیر می شود.

طول این پرنده ۱۲/۵ سانتیمتر و فاصله نوک بال ها ۲۰ تا ۲۳ سانتیمتر و وزنش ۱۵ تا ۲۰ گرم است. پرنده نر سر سبز و زرد دارد که بخش های زیرین زردتر است. شکم و بخش های مخفی زیر دم تقریباً سفید رنگ با مقداری خطوط تیره در اطراف هستند و بخش های بالایی سبز و خاکستری با خطوط تیره می باشند. ماده ها مانند نرها هستند اما سری خاکستری تر و سینه و بخش های زیرین زرد کم رنگ تر دارند. پرنده گان جوان بیشتر

قهوه ای با خطوط تیره هستند.

قناری یک پرنده اجتماعی است که همراه با گروه زندگی کرده و هر

طبقه بندی علمی	
فرمانرو	جانوران
شاخه	طنابداران
زیرشاخه	مهره داران
رده	پرنده گان
راسته	گنجشک سانان
خانواده	سهرگان
گونه	قناری

جفت باهم لانه می سازند و از یک محدوده کوچکی دفاع می کنند. لانه فنجانی شکل این پرنده ۱ تا ۶ متر و اغلب ۳ تا ۴ متر بالاتر از سطح زمین و بر روی یک درخت یا بوته ساخته می شود. لانه در میان برگ ها بسیار خوب پنهان می شود و معمولاً روی انتهای یک شاخه و یا یک شاخه دوراهی

ساخته می شود. لانه از شاخه های کوچک، خزه، علف و دیگر مواد گیاهی

درست می‌شود و با مواد نرم مثل پر و مو پر می‌شود.

تخم‌ها بین دی‌ماه تا خردادماه در جزایر قناری گذاشته می‌شود. هر دوره تخم‌گذاری شامل ۳ یا ۴ و گه‌گاه تا ۵ تا هستند و هر ساله ۲ یا ۳ جوجه پرورش می‌یابد. پرنده ۱۳ یا ۱۴ روز روی تخم‌ها می‌خوابد و جوجه‌ها ۱۴ تا ۲۱ روز و معمولاً ۱۵ تا ۲۷ روز پر و بال درمی‌آورند.

قناری‌ها با گروه تغذیه می‌کنند. آنها معمولاً در میان علف‌های روئیده بر روی زمین کنکاش می‌کنند و از گیاهان نورسته تغذیه می‌کنند. غذای اصلی آنها دانه گیاهانی مانند علف‌هرز و انجیر است. همچنین قناری‌ها از حشرات و سایر مواد گیاهی تغذیه می‌کنند.

تاریخچه:

دریانوردان اسپانیایی به دنبال تسخیر جزایر قناری در اواخر قرن پانزدهم میلادی، این پرنده را به همراه آواز دلنشینش به مردم اسپانیا معرفی کردند و برای بیش از یک قرن فروش قناری نر به سایر کشورهای اروپایی مانند ایتالیا، فرانسه و انگلستان در انحصار اسپانیایی‌ها بود. در قرن شانزدهم از جزایر البانیا نیز قناری به اروپا آورده شد. در کتاب «آلدروانو» که بین سال‌های ۱۵۹۹ تا ۱۶۰۹ نوشته شده است، به نوعی قناری با پاهای سیاه‌رنگ و سینه و زیر شکم زرد طلایی جزیره البانیا اشاره می‌کند. طبق اسناد موجود این پرنده‌ها معمولاً یک کشتی تجارتمی بوده‌اند و از جزایر قناری به ایتالیا حمل می‌شدند. در بین راه و در نزدیکی این جزیره کشتی‌دچار سانحه می‌شود و تعدادی از پرندگان به جزیره البانیا فرار و در آن‌جا تولیدمثل و تکثیر می‌کنند.

قبل از شروع قرن هفدهم، ایتالیایی‌ها موفق به تکثیر و پرورش قناری در قفس شدند و مازاد تولید خود را به کشورهای دیگر اروپایی چون آلمان، فرانسه، سوئیس و انگلستان صادر نمودند. بعد از مدتی آن کشورها نیز به راز و رمز تکثیر مرغ عشق نیز پی بردند.

جزایر قناری زادگاه اصلی قناری

بعد از آن بود که قناری‌بازهای سبک امروزی پیدا شدند و تمامی تلاش خود را در بهتر شدن آواز پرنده به کار بردند. گنت (Gent) در کتاب خود می‌گوید که سال‌ها پرورش قناری در ایتالیا و آلمان بیش از هر جای دیگر مرسوم بوده است و نگهداری آن‌ها صرفاً به خاطر صدایشان بوده است. در ضمن قناری‌های آن زمان سبز رنگ بودند.

ویلوگی (Willoughby) در کتاب پرنده‌شناسی خود ضمن تأیید مطالب

فوق می‌افزاید که صادرات قناری از آلمان به حدی زیاد بود که گاه قناری را «پرنده آلمانی» می‌خواندند. صدای پرنده در آن موقع نسبت به آنچه از جزایر قناری آورده می‌شد تفاوت بسیار کرده بود. در سال ۱۷۰۹، اولین کتاب جامع در مورد قناری توسط هرویوکس (Hervieux) در فرانسه منتشر و چندی بعد به بسیاری از زبان‌های دیگر از جمله انگلیسی ترجمه شد. تا قرن هجدهم خرید و پرورش قناری صرفاً در میان طبقات متمول و ثروتمند اروپا که از قدرت مالی لازم برخوردار بودند رایج بود. از قرن ۱۸ به بعد تکثیر این پرنده به حدی رسید که در خانه بسیاری از اروپایی‌ها یافت می‌شد.

به زودی پرورش قناری در رنگ‌ها و شکل‌های بدنی مختلف آغاز شد. زمانی قناری‌های اصطلاحاً «اصلاح شده» با پرهای کم، مد روز بودند. اما در اثر چنین تکثیرهایی معمولاً آواز دلنشین پرنده از دست می‌رفت. مثلاً قناری‌های فری تکثیر یافته در سال‌های ۱۷۸۰-۱۷۲۰ با بدنی کشیده امروزه چندان مورد توجه نمی‌باشند. امروزه بیشتر آواز و رنگ مورد توجه است. قناری زرد یکدست در قرن شانزدهم تکثیر یافت و پرورش دهندگان موفق شدند تا در اوایل قرن بیستم قناری قرمز را نیز پرورش دهند.